

עת"ם 17-02-14183
בפני כב' השופט י' נועם

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

אלעצא ואח'

בעניין:

ע"י ב"כ עוה"ד דניאל שנהר ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרות

- נ ג ד -

מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית

ע"י ב"כ עו"ד שני ינאי

מפרקליטות מחוז ירושלים

המשיב

תגובה מטעם העותרות לתגובתו המקדמית של המשיב

לאור החלטת בית המשפט הנכבד מיום 21.3.2017, מתכבדות העותרות להגיש לבית המשפט הנכבד תגובה זו לתגובת המשיב, כדלקמן:

1. עניינה של העתירה בהתעלמות המשיב מבקשת העותרת 1 (להלן: **העותרת**) לבקר את בנה אלעצא, הכלוא בישראל.
2. ביום 21.3.2017 הוגשה לבית המשפט הנכבד תגובת המשיב לעתירה, שהועברה גם לידי הח"מ. והנה, קריאה בתגובה מעלה תדהמה. לפתע פתאום, מגלה אישה בת 75, אם לשמונה, שהיא אינה אימו של בנה. לא זו אף זו, על-פי תגובת המשיב לעותרת ארבעה ילדים בלבד, והיא בכלל חשבה שהיא אם לשמונה.
3. נרעשת מהחדשות, סרה העותרת במהירות למשרד הפנים הפלסטיני, ושם הסתבר לה שלא כצעקתה; הרישום תקין, היא עודה אימו של בנה אנור (וכך היא כבר מאז לידתו בשנת 1970), ולה אכן שמונה ילדים, כפי שסברה מלכתחילה. קפקא לא יכול היה לכתוב את זה טוב יותר.
4. למען הסר ספק, מצורף לתגובה זו העתק תעודת הזהות של האסיר, בה מופיע בבירור שמה של העותרת כאימו של האסיר. ההעתק מסומן ע/3.
5. בנוסף למציאות, שהיא לעתים קרובות נפרדת מהמצב המינהלי בלשכות המינהל האזרחי, אף התנהלותו של המשיב עצמו לאורך השנים מעידה כי בטענה החדשה, לפיה העותרת אינה אימו של האסיר, אין ממש. העותרת קיבלה אינספור היתרים במהלך העשור בו בנה כלוא, ובשנים האחרונות קיבלה אף היתרים שתוקפם לשנה. לולא היתה אימו של בנה הכלוא, לא יכולה היתה לקבל כמות כזו של היתרים. כלומר, האם ראתה את בנה באופן סדיר פחות או יותר, בסמכות וברשות – ולא רק פעם אחת ויחידה, כתוצאה מ"טעות", כפי שטוען המשיב בתגובתו

בתגובה, מה עוד שבמקרה של "טעות" שכזו, השב"ס לא היה מתיר לעותרת להיכנס לבית הסוהר בו חבש בנה, כי בדיקת קירבה מתבצעת אף עם הגעת בני המשפחה לכלא בהסעה של הצלב האדום.

6. שנית, המשיב מעולם לא הודיע לעותרת שהיא אינה אימו של בנה. במידה והיה עושה כן, ודאי שהעניין היה מטופל. ודוק, ברגע שהצלב האדום מקבל תשובה שמאן דהוא אינו קרוב משפחה מדרגה ראשונה של האסיר, הוא אינו מאפשר לאותו אדם להגיש בקשות להיתרים עד להסדרת העניין. דבר לא נדרש מהעותרת בהקשר זה, כך שטענת המשיב כי עליה להגיש בקשה בנוהל Special Case, משל היא אינה אימו של בנה אלא בבחינת חסד מהמשיב, היא טענה מופרכת.

7. מעבר לכך, המשיב כלל לא טרח להשיב לפניית המוקד להגנת הפרט בעניינה של העותרת. לו היה משיב לפנייה (שהתקבלה אצלו באישורה של החיילת "נופר" ביום 24.7.2016, בשעה 13:35, זאת בניגוד לטענה כי פניית המוקד להגנת הפרט מעולם לא הגיעה למשיב), וכותב כי ישנה בעיה מרשמית, ודאי שהעניין היה נבדק.

8. הח"מ אינו נוהג לטעון לגופו של אדם, ודאי וודאי שלא לגופו של ב"כ. דא עקא, שב"כ המשיב, תחת לברר את העניין (והרי לא נדרש בירור מעמיק כדי להבין שיש כאן תקלה חמורה), ביכרה להשתלח בח"מ, בטענה שפנתה טלפונית ופניויתיה לא נענו. לא היה ולא נברא. ב"כ יצרה קשר עם עו"ד במשרדו של הח"מ שאינה מטפלת בתיק, והעניין הובהר לה במהלך השיחה. הח"מ מעולם לא שוחח עם ב"כ המשיב על נשוא העתירה. ברי כי אם הסוגייה היתה מובאת בפני הח"מ מבעוד מועד, היתה נחסכת מהמשיב עוגמת הנפש בהגשתה של תגובה מבישה שכזו.

9. לא זו אף זו, תגובה זו הוגשה לבית המשפט רק לאחר שהח"מ פנה מיוזמתו לב"כ המשיב והעלה בפניה את העובדה שלא הוגשה מטעם המשיב תגובה, על אף חלוף המועד. אף במועד הפנייה לא ניסתה ב"כ המשיב להסב תשומת לב לגבי העניין הנדון כאן.

10. צר לעותרות שעניינה של העותרת לא נפתר זה כבר, בדרך הפשוטה והמתבקשת של הנפקת היתר כניסה לישראל לאם לביקור בנה, אם מבוגרת לבן לא צעיר, בהתאם לנוהל החל בנושא, ובהתאם לכל דין. תחת זאת, מוצאים עצמם הצדדים מתפלשים בבוץ, מבזבזים זמן יקר, הכל על סמך (מה שנחזה כ) תקלה מינהלית מצערת ביותר, שקל מאוד למנוע אותה.

11. מכאן, יבקשו העותרות מבית המשפט הנכבד להורות למשיב כמבוקש בעתירה, כי ייתן לעותרת היתר כניסה לישראל לביקור בנה הכלוא, כדי שתוכל סופסוף לראותו.

ירושלים, 23 במארס 2017

דניאל שנהר, עו"ד
ב"כ העותרות

(ת.ש. 57701)